Выходить у Львовѣ що дня кромѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Администрація и Експедиція подъ ч. 8 улиця Чарнецкого

Редакція подъ ч. 4 улиця св. Антонього

Письма принимають ся лишь франкованй.

Реклямаціи неопечатанй вôльни ôдъ порта. Рукописи не звертають ся

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Ґазеты Львôвскои".

Предплата у Львовѣ въ Администраціи „Ґазеты Львôвскои" и въ ц. к. Старостствахъ на провинціи:
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 18. Середа 23 Сѣчня (4 Лютого) 1891. **Рôкъ I.**

Ôдъ Редакціи.

Всѣхъ Вп. нашихъ Препумераторôвъ, котрй „Народну Часопись" черезъ ц. к. Староства або агентуры, ц. к. Старостами вызначенй, ôдбирають, просимо звертати ся зъ реклямаціями не до Администраціи „Народнои Часописи", но до ц. к. Старостствъ або агентуръ, въ котрыхъ пренумерату свою зложили. Заразомъ просимо тыхъ, котрй на реклямаціи свои не одержали ôдповѣди, щобы схотѣли ся звернути до дотычного ц. к. Староства або агентуры.

Переглядъ політичный.

Пôсля гадки часописей вѣденскихъ, причиною розвязаня Думы державнои були змѣны въ уложеню ся партій сойму ческого. До того однакъ причинити ся мусѣло звôльненье тыхъ узвъ, котрй сполучували бôльшость.

Рѣчею се певною, що утвореньє сильнои автономичнои бôльшости въ соймѣ ческôмъ, залежати буде головно ôдъ выборôвъ въ Чехахъ. По гадцѣ посла Мезника, которого розговоръ зъ сотрудникомъ *Agence Have* помѣщує *Neue Fr. Presse*, побѣда Молодочехôвъ єсть бôльше якъ правдоподôбна. Въ тôмъ случаю (по гадцѣ посла Межника) мусѣвъ-бы министръ Пражакъ уступити а о покликаню Молодочеха до министерства и бесѣды бути не може. Деп. Межникъ єсть того пересвѣдченя, що теперѣшный складъ ґабинету єсть для Молодочехôвъ найкористнѣйшій и що ничого лѣпшого надѣяти ся не можна.

Подорожь Архикнязя Фердинанда до Петербурга, ôдложена до 4 або 5 с. м., єсть осередкомъ около котрого крутить ся вся праса россійска. Єсли знайшлися голосы, котрй добачували въ тôй подорожи зближенье ся Австріи до Россіи и приписували ѣй наслѣдки користнй для обохъ державъ, то зъ другои стороны не збувало и на голосахъ, идучихъ въ слѣды бисмарковскихъ „*Hamburger-Nachrichten*". И такъ „*Новое Время*" заявляє, що въ Россіи нѣкто не гадає о осôбнôмъ договорѣ зъ Вѣднемъ. Россія домагає ся ôдъ Австріи лишь того, щобы та послѣдня не мѣшала ся до політики россійскои на Балканахъ. А заразомъ додає, що баканьє таке не булобы зле приняте въ Берлинѣ.

Ще дальше посувають ся *Петербурскй Вѣдомости*, бо кажуть, що праса вѣденьска не має причины непокоити ся починкомъ помѣщенымъ въ *Hamb. Nachr.* бо и безъ остереженъ навѣть Бисмарка нѣкто надъ Невою не увѣрить въ добру волю и щирй намѣры Австріи доки тота не дасть позитивныхъ доказôвъ.

Найлѣпшимъ доказомъ, о скôлько правдивй суть слова царя высказанй въ день нового року, що все зробить для удержаня супокою, суть що разъ то новй скрѣпленя милитарнои россійскои силы. Недавно тому розпорядивъ царь установленье трехъ новыхъ баталіонôвъ фортечнои пѣхоты, одень для Ковна а два другй для обжалованого мѣсточка Згежь. оджє Россія має теперь вже сталй залоги фортечнй, и числить вже теперь 28 баталіонôвъ залоги фортечнои, а 20 зъ нихъ стоить въ твердиняхъ, положеныхъ на западной границѣ. Крôмъ того числить Россія 51 баталіонôвъ артилеріи фортечнои, зъ котрои не менше не бôльше а 36 стоить на западной границѣ. Твердинѣ: Варшава, Бересть литовскій, Демблинъ, Модлинъ и Ковно мають вже пôдчасъ супокою батеріи въ порядку. До того дочислити еще треба три сталй ôддѣлы инжинеріи фортечнои тельграфичнй и геліографичнй команды, стаціи для голубôвъ почтовыхъ, все то свѣдчить, що голошенй Россією забѣги о супокôй, суть лишь словами, а тымчасомъ докладає Россія всѣхъ силъ, щобы нечаянно зайти не надѣючого ся непріятеля.

Правительство россійске користаючи зъ оказіи, ôдновленя трактатôвъ гандлевыхъ, хоче завести въ нихъ о стôлько змѣны, щобы зъ каждою державою завести договôръ осôбный. Дотеперѣшнй всѣ договоры гандлевй мали одну и тоту саму пôдставу.

Розвязанье габинету италійского було такъ нечаянне, що въ першôй хвили заперечено тому, подаючи се яко вѣдомость блудну. Кто обôйме теперь проводъ габинету, се рѣчь на разѣ не звѣстна. Король покликавъ на нараду въ справѣ тôй президентôвъ палаты. Суть поводы и то важнй до припущеня, що Криспи обôйме на ново президентуру въ габинетѣ. По гадцѣ другихъ, президентомъ має стати Ручіні. Уступленье Криспого моглобы мати наслѣдки некористнй для триприміэрія. Такъ въ крайнôй мѣрѣ судить праса французка.

Ворохобня въ Опорто майже укôнчена. Войско увязнило до теперь около 300 осôбъ, котрй выслано до Лизбоны. Републикане утворили були въ ратуши диктатуру пôдъ проводомъ адвоката Альвесъ-Веґа, однакъ всѣхъ увязнено.

Красенька.

Новеля Валєріи Солецкои, перевѣвъ **Є. Л.**
(Дальше).

И теперь не має она злости на Андруха, тôлько сама не знає чому; така вже еи вдача, не любить, коли ôнъ пяный хоче еѣ поцѣлувати. Тогды щось мовь бы еѣ ôдтручувало ôдъ того Андруха, которого она такъ любить дуже.

— И то риньскій — воркотить знову Андрухъ и плює въ шапку.

Заточивъ ся пôдъ лаву прилягъ до стѣны, нѣбы спить. Въ хатѣ стало тихо. Мотря сѣла и пряде, дѣти лепнуть до неи, рученятами тримають ся еи дымки. Не минуло и чверть години Андрухъ прокинувъ ся, вытягнувъ ся, сплюнувъ пару разôвъ. Наляканй дѣти притулили ся еще бôльше до матери. Розôпнявъ сорочку скинувъ камизольку и знову крикнувъ въ злости на Мотрю. Бодай тя! Єсти! єсти!

Поставила передъ нимъ миску зô стравою; зъѣвъ одну ложку и сплюнувъ. Одсунувъ миску и кричить знову: Бабо! горѣвки, гараку! горѣвки!

Мотря сидить на лавѣ та пряде. Теперь и сама чує, що злôсть бере еѣ. Руки ѣй трясуть ся, прядиво ажь ся дре въ рукахъ. Неразъ оно такъ було, що абы зацитькати Андруха, сама принесе горѣвки або гараку зъ корчмы. Самъ єгомость казали ѣй, що зле робить и люде смѣють ся зъ неи, коли побачуть якъ вертає зъ корчмы зъ фляшчиною пôдъ пахою, и грошенять шкода. Боженьку! такъ тяжко за тôй крайцарь. Страхъ яка злôсна Мотря стала, сама не знає, що зъ нею, кровь бъє до твари а въ серцю постановила собѣ: Най буде не знати що, а таки бôльше горѣвки Андрухови не принесу.

— Най бъє, най катує и мордує! або то ѣй першій разъ.

Андрухъ тымчасомъ кричить и кричить. Горѣвки! горѣвки! Лаву перевернувъ ажь затрѣщала, що въ руки попаде тымъ и кидає до землѣ.

Мотря поблѣдла, закусила зубы и мовчить. Пряде, крутить веретеномъ хоть злôсть у серцю страшна а пальцѣ мало не прорвуть тонкои нитки. Слина высохла въ губѣ, въ горлѣ пече.

Наразъ Андрухъ зôрвавъ ся зъ лавы и зъ цѣлои силы лусъ по головѣ Мотрю.

— А ты сяка така! чуешь горѣвки давай!

— Нѣ! — ôдзываєся Мотря.

Андрухъ злапавъ кужелю и мастить жѣнку по головѣ, плечехъ, грудяхъ. Наразъ кинувъ бѣдну невѣсту на землю и валить еѣ цѣпомъ кулаками. Мотря сильна, могла бы ся недати, утечи, та нѣ, не така Мотря, бъє най бъє. Песъ недавъ бы ся а скавулѣвъ бы, Мотря тихо, тôлько слезы каплють по лици. Руки заложила на грудехъ, бо Андрухъ подеръ вже на нѣй сорочку.

— Здохай шельмо! — воркнувъ Андрухъ и копнувъ еѣ ногою, потôмъ Андрусеви вырвавъ обварѣнокъ; хлопчина розплакавъ ся на цѣлу хату, а Андрухъ кинувъ нимъ въ самъ кутъ, ажь йойкнула дитина. Мотря глядить зъ свого кута оперта лôктемъ о землю; въ очахъ блыснула бы слеза, якъ бачила, що ся дѣє зъ еи дитиною. Фесю сѣпнувъ за голову, ажь ѣй хустка злетѣла, та ще и хустину подоптавъ ногами, старого дѣдуся вдаривъ въ каркъ разъ и другій, злапавъ хлѣбъ зъ передъ него и кинувъ о землю.

Мотря ажь остовпѣла, якъ побачила такій непошановокъ хлѣбця святого. Господи! Та то грѣхъ тяжкій, великій.

Знову чѣпивъ ся старого и бъє.

Старовина скорчивъ ся у двоє и стогне и дивить ся на Мотрю, старыми перелякаными очима просить о ратунокъ, а въ поблѣдлыхъ тыхъ очахъ свѣтять ся слезы.

Теперь Мотря зôрвала ся наразъ зъ землѣ, скочила, ажь заскреготѣла зубами, зайшла го нечаянно зъ заду, злапала въ свои рамена Андруха, и пре нимъ до дверей. Ось вже и за дверми нашь газда. Мотря засунула засуву, сѣла на лавѣ, пôдперла бѣдну свою головку. Плаче, та не робить ся ѣй лекше ôдъ плачу того, плаче гôрко, навѣть и дѣти, що прійшли до неи, ôдопхнула.

(Конець буде).

Послѣднй вѣдомости зъ Чѣле доносять, що ескадра повстанцѣвъ зôстала на всѣхъ точкахъ побита. Вѣсти однакъ зъ ôдтамъ суть такъ темнй и часто суперечнй зô собою, що годѣ означити властивый станъ рѣчи.

Окружникъ Впр. Митрополита Сильвестра

до Духовеньства въ справѣ народно-политичнои програмы п. Романчука.

Пôдъ днемъ 29 сѣчня 1891 р. (Вѣстникъ Ч. 1)

Є. Е. Преосвященный Митрополитъ видавъ обширный окружникъ до Духовеньства въ справѣ народно-политичнои програмы пôднесенои посломъ Романчукомъ, принятои и попертои Епископатомъ рускимъ. Окружникъ выказуе перше всего потребу згоды и єдности найбôльшои, потребу пôднесения всякого дѣла доброго, навѣть и тогды, наколибы оно вышло и не ôдъ друга одномышленника. Переходячи опôсля до того, що пôдпиранье всякого дѣла доброго не тôлько дотычачого добра духовного и вѣчного, но також ôдносячого ся до добра туземского суспôльно-народного, єсть святымъ обовязкомъ особливо священникôвъ, наводить згаданый окружникъ всѣ точки програмы поставленои въ соймѣ и ще разъ зазначуе, що Епископатъ рускій похвалюе сесю програму. Дальше слѣдуе коротке зазначенье ситуацій, яку вытворила сеся ôдозва и згадка о тôмъ, що хотяй зô всѣхъ сторôнъ въ письмахъ и устно наспѣли заявленя, що и Духовеньство и народъ приймае програму сесю, все таки озвали ся голосы, годнй сожалѣнья, котрй въ партійнôмъ заслѣпленю посмѣли выступити противъ тôи програмѣ.

Якъ оживляюча роса, середъ спеки, озвало ся слово, повне Апостольского духа, — слово, нашого Архипастыря кирь Сильвестра. Єго Отцôвске серце журить ся про єдиность цѣлого собѣ повѣреного стада и забѣгае, щобы будучи єдино въ церковнôмъ, было такожь и въ политичнôмъ значеню єдино.

Жаль, що малый розмѣръ нашои часописи не позволяе подати цѣлого сего такъ важного обѣжника и спонукуе вдоволитись лишь выпикомъ.

Єго Преосвященство сказавши про програму высказану въ Соймѣ посломъ Романчукомъ и зазначивши, що она обôймае въ собѣ всѣ найжизненнѣйши точки нашого церковного и политичного житя приступае до поясненя и розвиненя сеи програмы, але въ такій способъ ясный, що по тôмъ не остае вже найменшій сумнѣвъ або поле до догадокъ.

Якежь єсть значенье тои програмы? На се, ось яка ôдповѣдь:

„1. Непоколебима *вѣрность для св. католицкои церкви* и св. нашои уніи або зъєдиненя зъ св. католицкою церковою, котрои головою єсть Єго Святость вселеньскій Архіерей папа римскій и *привязанье къ нашому греко-рускому обрядови*. Зъ зъєдиненю зъ тою церковою и въ обрядѣ восточнôмъ приняли нашй предки св. крещенье, и якъ найгорячѣйше того бажаемо, щобы въ зъєдиненю зъ тою церковою, *задержуючи обрядъ нашъ греко-рускій*, народъ нашъ завсѣгды перебувавъ, бо крѣпко вѣруемъ, що та церковь єсть єдино правдива и єдиноспасительна, що въ нѣй єдино єсть можливый такожь и поступъ, свобода и взагалѣ и дочасне щастье чоловѣка.

„2. *Вѣрность для Высокого Престола нашого Найясн. Цѣсаря и Єго всесвѣтл. Династіи.* Ôдси бо сплыли на нашу церковь и нашъ народъ дуже великй благодѣянія, покровительству бо высокодостойнои Династіи Габсбурґскои завдячуемо мы Русины: двигненье галицкои митрополіи, основанье капитулъ и семинарій духовныхъ, основанье станиславôвского епископства, дотацію священства, пôднесенье руского духовеньства и обряду до приналежного достоиньства, свободы конституційнй, нрипущенье языка руского до школъ и урядôвъ, рускй школы народнй, рускй ґимназіи, рускй выклады на университетѣ, а и многй ще иншй благодати завдячуе нашъ народъ австрійскôй державѣ и Єго Вел. Цѣсареви нашому, *и тутъ тôлько въ Австріи можливый єсть свободный розвôй народности нашои.* Длятого-жь хочемо завсѣгды вѣрно стояти при высокôмъ Тронѣ Єго Вел. Цѣсаря нашого, при Єго всесвѣтл. Династіи и при Державѣ австрійскôй.

„3. *Любовь нашои рôднои народности и рôдного слова, та щирый трудъ для нашого народу въ Галичинѣ, котрый єсть частиною великого малоруского народу*, бо того народу есьмо сынами и того народу пастирями, того народу бесѣдою промавляла до насъ мати наша въ колыбели, и *тôлько рôднымъ словомъ можь просвѣщати народъ. А се слово такъ милозвучне, ся бесѣда такъ богата*, що єѣ навѣть чужй люде подивляють. Длятого тымъ самымъ *выключае ся и осуджуе ся погорджуванье народомъ, єго народностію и рôднымъ словомъ, а накидуванье єму чужои незрозумѣлои бесѣды*, черезъ що тôлько *замыкалась бы єму дорога до просвѣты и природного розвою.*

„4. Рôвноправность всѣхъ народôвъ въ складъ австрійскои державы входячихъ и свободный ихъ розвôй; дружне сожитье и спôльна праця для загального добра всѣхъ народôвъ, особливо жиючихъ на тôй самôй земли. Бажаемо, щобы, якъ то вже въ соймѣ Мы заявили, взаимне ôдношенье межи Русинами и Поляками було щире, сердечне и отверте, щобы оба тй народы могли свобôдно розвивати ся. Не єсть то однакожь — якъ де-хто може ложно гадати — зреченье ся своихъ правъ народныхъ; противно, за тыми въ законнôй дорозѣ завсѣгды обставати будемо.

„Проґрама ся не єсть нова, єи оголосила ще Рада руска въ 1848 р. и пôдписалы передовй патріоты того часу, а на ихъ чолѣ епископъ и пôзнѣйше митрополитъ бл. п. нашь попередникъ Григорій Яхимовичь.

„Ту проґраму належало ôдновити, позаякъ деякй Русины на ню позабули.

„Не сумнѣваемо ся анѣ на хвилину о льояльности Всч. Духовеньства, противно, Мы крѣпко увѣренй, що наше руске духовенство зъ переконаня єсть вѣрне такъ св. католицкôй церквѣ и Єго Святости папѣ римскому, якъ и Єго Величеству милостивѣйше нами владѣючому Цѣсареви нашому Францъ-Іосифу I, Єго всесвѣтлѣйшôй Династіи и державѣ австрійскôй, — побоюемъ ся тôлько, щобы деякй небачнй священники, не вглянувши въ суть рѣчи глубше, не дали ся пôрвати противнымъ прудамъ, завѣрюючи неразъ може и краснорѣчиво представленымъ, але пустымъ фразамъ, якй пускають ся въ обѣгъ, що будьто таке заявленье програмы не було потрѣбне, що стало ся въ неодвѣтнôй формѣ, въ неналежитый способъ, що єсть оскорбою для когось тамъ, — або улягаючи агитаціямъ и наляганямъ другихъ, — щобы тымъ способомъ не стягнули собѣ замѣту нельояльности. Про-то, памятаючи на слова св. Апостола, що обовязкомъ настоятелѣвъ духовныхъ єсть „*ôдѣти о душахъ вашихъ*", перестерѣгаемо Всеч. и любезнѣйше Духовеньство Наше передъ того рода ложными пророками и взываемо всѣхъ, щобы одвѣтно до слôвъ св. Апостола Павла: „*Повинуйтеся наставникомъ вашимъ и покаряйтеся*", йдучи за голосомъ своихъ Архипастирôвъ, горнули ся пôдъ народну хоругвь, на котрôй розвинута высше речена програма, и щобы въ тôмъ дусѣ проводили народови, щобы не було тои сумнои проявы, що одни йдуть въ право, другй въ лѣво, щобы мы всѣ *единодушно станули до працѣ для славы св. единоспасительнои Церкви нашои католицкои, для добра великои нашои вôтчины, австрійскои державы, для добра нашого народу и краю, въ котрôмъ жиемъ.* А єдинодушный и щирый трудъ Всевышный Податель всякого блага благословить, и можемо надѣяти ся, що праця наша успѣе и принесе богатый плôдъ. Нѣчо бо не єсть бôльше противне духу христіяньскому, якъ то вже и на початку сказали-сьмо, якъ роздоръ, котрый не созидае, лишь разоряе. А если роздоръ всюды єсть шкôдливый, то найбôльше шкôдливый єсть ôнъ розвиткови нашого руского народу, еще слабого силами, а наименшежь ôнъ повиненъ бути середъ священства, котре одвѣтно до свого званя повинно бути апостоломъ любви и мира, якъ до того красными словами призывае св. Ап. Петро: *Подадите въ вѣрѣ вашей добродѣтель, въ добродѣтели же разумъ, въ разумѣ же воздержаніе, въ воздержаніи же терпѣніе, въ терпѣніи же благочестіе, въ благочестіи же братолюбіе, въ братолюбіи же любовь.*

Впрочемъ памятайте на слова св. Апост. Павла: „*Безпретекновени бывайте Іудеемъ и Еллиномъ и церкви Божіей: Якоже и азъ во всемъ всѣмъ угождаю, не ищай своея пользы, но многихъ, да спасуть ся*".

Акція передвыборча.

Майже всѣ округи вѣденьскй ôдбули свои предвыборчй зборы. До теперь однакъ не выступили еще, уваги годнй кандидатуры. Згадалисьмо вже, що Кронаветтера поставлено въ 9ôмъ округѣ, хотяй Врабець обстававъ сильно за своею кандидатурою.

Центральный комитетъ выборчій лѣвицѣ запросивъ п. Кронаветтера, щобы той вступивъ до комитету. Демократы рѣшили ся пôйти при выборахъ рука въ руку зъ либералами, пôдъ условеемъ, щобы приняти двохъ ихъ кандидатôвъ (демократичныхъ).

Въ окрузѣ чортковскôмъ ôдбудуть ся предвыборчй зборы дня 10 н. ст. лютого с. р. Цѣль зборôвъ выбрати комитетъ повѣтовый выборчій.

Такй самй зборы ôдбудуть ся въ Городенцѣ дня 9 (нов. ст.) въ помешканю адвоката д-ра Окуневского о годинѣ 2 по полудни. Предметомъ нарадъ буде:

1) выборъ новѣтового комитету выборчого;
2) зъорганизованье силъ нашихъ въ цѣли одноцѣльного поступованя всѣхъ трохъ повѣтôвъ выборчихъ: Городеньского, Залѣщицкого и Борщѣвского при предстоячихъ выборахъ до рады державнои.

Въ Бернѣ моравскôмъ ôдбула ся у тамошного епископа др. Бауера конференція кôлька-найцяти мужôвъ зъ партіи католицкои и обговорювано справу основания новои партіи нѣмецко-католицкои на Моравѣ. По довшихъ обрадахъ ôдкинено приложникъ „нѣмецка" и рѣшено основати партію католикôвъ, котра то партія мае вплывати и на выборы.

Що до Молодочехôвъ, то тй зачали дуже велику акцію выборчу и всюда ставлять своихъ кандидатôвъ — Контракандидатомъ Ріґера будетъ Ґреґръ. Зборы въ Кутнôй Горѣ ухвалили по бесѣдѣ Геролода удѣлити всѣмъ Старочехамъ вотумъ недовѣрія.

Ческй соціялисты постановили ставити всюды, де лишь можна, своихъ кандидатôвъ.

Нѣмецкй либералы-народовцѣ постановили поступати спôльно зъ антисемитами противъ кандидатôвъ Правительства.

На зборахъ въ Кутнôй горѣ постановили Молодочехи выступати рѣшучо противъ всякои акціи, котра-бы нарушувала ческе право державне.

Цѣсарева нѣмецка Августа и єи тайна.

Дивну силу мае въ собѣ католицка вѣра. Тй, котрй не породили ся въ лютерствѣ або шизмѣ а пристають до сыхъ сектъ, всегда робять то зъ марныхъ свѣтовыхъ побудженъ, або для дочасныхъ корыстей. До католицкои же вѣры если кто приходить зъ тыхъ вѣроисповѣдань, то майже всегда дѣе ся то зъ правдивого переконаня о правдивости тои вѣры. Досыть згадати на те, що въ Анґліи, де найбôльшй паны и наймудрѣйшй духовнй некатолицкй, пристають до католицкои вѣры, не сподѣваючись за те ничь крôмъ вороґованя другихъ туть, а спасеня души въ вѣчности.

Въ своѣмъ часѣ ходила вѣсть, що цѣсарева нѣмецка Августа, баба теперѣшного цѣсаря

Вильгельма II, була потайку католичкою. Чи та вѣсть була правдива, о тôмъ хиба мало кто знає, та и годѣ знати, згадавши обставины, въ якихъ жила цѣсарева зъ протестантскои родины и жена протестантского цѣсаря. Суть однакъ догадки оперти на певныхъ даныхъ, котрыхъ повторенье не буде ôдъ рѣчи.

Цѣсарева Августа любила часто перебувати въ замку кобленцкôмъ, де найшла безпечне притулиско въ часѣ ворохобнѣ 1848 р. Входячи парадными ступенями до великои салѣ на долинѣ замку, по правôй руцѣ сходôвъ, здыбуємо прехорошу капличку посвящену св. Елисаветѣ княжнѣ угорской, супрузѣ Людовика IV, туриньского ляндграфа. Та свята въ двайцять третôмъ поколѣню була прабабкою цѣсаревы Августы, котра тимъ величала ся, и мала особливу честь до неи. Якъ вѣдомо, лютераны не узнають угодникôвъ Божихъ за святыхъ и не взывають ихъ помочи. Цѣсарева Августа однакъ, не тôлько часто сама молилась клячучи въ загаданôй капличцѣ, але ще старала ся позбирати ôдки могла єи образы правдиви, книжки и други рѣчи належачи до сеи святои. Въ те мѣсце своихъ самотныхъ молитвъ, не впустила нѣколи лютеранского пастора.

Рѣчь то загально звѣстна, що покôйна цѣсарева була дуже противна такъ званôй борбѣ культурнôй, выданôй нѣмецкою державою католикамъ въ Нѣмеччинѣ. Де лишь могла и о скôлько могла, злагоджувала она жестокôсть церковнои політики кн. Бисмарка; а що по выгнаню згромадженъ религійныхъ, остали въ державѣ деяки жѣночи закопы, особенно милосердни сестры, то єи въ тôмъ заслуга.

Въ послѣднихъ лѣтахъ свого житя, старала ся вдова цѣсаря Вильгельма I увойти въ близши зносины зъ Святѣйшимъ Отцемъ, але якось не довело ся, ажь вже майже передъ самою смертію. Р. 1889 найшла собѣ певного а зручного посередника въ одномъ attaché папского двора и черезъ него передала выразъ чувствъ глубокои чести для Льва XIII, подивъ для Єго мудрости, котрои проявъ читала въ энцикликахъ. Заразомъ заявляла свою вдячнôсть за тои тактъ и умѣркованье, зъ якимъ Єго Святôсть причинивъ ся до втихомѣреня культурнои борбы и змѣны маєвыхъ правъ, противныхъ правамъ католицкои церквы. Повѣрникъ цѣсаревои освѣдчивъ тоє все Папѣ, розповѣвъ про кобленцку капличку, про єи молитвы въ нѣй, про особенну честь єи для св. Елисаветы. Чи ти заявленя, були ознакою клонячои ся воли до католицкои Церкви, чи ôдносили ся до давнѣйшого вже наверненя, оставшого въ непрозрѣмôй тайнѣ, для причинъ легкихъ до змѣркованя; того годѣ знати, а то тымъ труднѣйше, що и ôдповѣдь Льва XIII на згадани заявленя, того сумнѣву не пояснює.

Здає ся, що ся послѣдна догадка правдоподôбнѣйша, бо заразъ по смерти цѣсаря Вильгельма I роснесла ся була вѣсть, що єго вдова переносить ся на решту житя до Фльоренціи въ Италіи, де хоче явно исповѣдувати ту вѣру, котру доси тайно въ серцю плекала. Дочка єи Вел. княгиня Баденьска загорѣла протестантка на всякій способъ старала ся той намѣрь спинити. Небавомъ пріишла смерть и цѣсарева Августа свôй намѣрь и сю тайну своеи душѣ забрала зъ собою до гробу.

Кроника.

— **Ц. к. Рада шкôльна краєва** именовала сталого молодшого учителя Станислава Бара, въ Ярославлю, сталымъ учительемъ 6-клясевои школы єтатовои мужескои въ Ярославлю; тымчасову учительку молодшу Володиславу Блонярску въ Лонктѣ долѣшнôй, сталою учителькою молодшою, управляючою школою филіяльною въ Лонктѣ долѣшнôй.

— **Канонизовати Колюмба** загадавъ св. Отецъ Львъ XIII. Пятьохъ епископôвъ згодило ся на тоє, но въ самôмъ Ватиканѣ має то постановленье своихъ противникôвъ.

— **Змѣна посѣданя.** Добра Хмелѣвъ, коло Тарноберега, закупивъ гр. Іоанъ Тарновскій, б. маршалокъ краєвый, ôдъ гр. Антонія Шафґотше, за цѣну пôвъ миліона зр.

— **Страшна пригода.** Въ Пôддубцяхъ коло Угнова, Зелникъ Іосифъ Матѣяшекъ, оглядаючи дня 26 сѣчня рано колеса млыньски, поховзнувъ ся и упавъ пôдъ колесо млыньске, котре такъ сильно хопило єго и втягнуло пôдъ воду, що наразъ вздержавъ ся рухъ двохъ колесъ млыньскихъ. Коли добули цѣлкомъ потороще́не тѣло, жѣнка мелника такъ тымъ перестрашилась, що ще того самого дня въ ночи умерла. По нещасныхъ родичахъ лишилось двоє дѣтей.

— **Въ Брюкселѣ** зробило демонстрацію триста жовнѣрôвъ, котрымъ ôдмовлене урльопу. При звуку соціялистичныхъ пѣсень, протягали они улицями, доки полиціи не удало ся часть зъ нихъ розôгнати, а часть увязнити.

— **Въ Римѣ** померъ кардиналъ Крістофорі.

— **Выставка** килимкôвъ у Львовѣ. Въ селѣ Окнѣ, пôдъ Грималовомъ, п. Влад. Федоровичь заложивъ фабрику килимкôвъ, портієрôвъ, коврôвъ и др., котрыхъ красу и сильне выробленье черезъ недѣлю и понедѣлокъ подивляла та хвалила публика львôвска. Бôльше чимъ 100 килимôвъ рôзного узору и великости украсило ратушеву салю, а си выробы на показъ, дуже красне свѣдоцтво дали нашому краєвому промислови. Основа въ нихъ льняна, вутокъ зъ крашенои рослинними фарбами вовны. Узоры подобни до тыхъ, яки вытворились межи народомъ, и ти найкрасши були.

— **Катастрофа на ледѣ.** Зъ Антверпіи доносять: На Шельдѣ случила ся въ тыхъ днияхъ страшенна катастрофа. Двѣста особъ, котри важили ся вôйти на ледъ, упало въ воду. Сорокъ знайшло смерть въ водѣ, решта спасла ся чѣпаючи ся леду.

— **Въ Брестъ,** (Франція) появивъ ся межи войскомъ сильный тифусъ. После донесень тельеграфичныхъ, мало тамъ мѣсце вже кôльканайцятъ случаѣвъ смерти на тифусъ.

— **Бальонова ѣзда** межи Нюіоркомъ а Чикаґо въ Америцѣ, на великаньскихъ бальонахъ, могучихъ забирати наразъ 50 особъ, має бути заведена. На ту цѣль капиталисты Чикаґовски зложили капиталъ 20 миліонôвъ доляр. и завязали акційне товариство. Просторонь межи тыми мѣстами, має перебуватись въ протягу 4—5 годинъ.

— **Гофратъ В. Ковальскій** ôдпирає ся въ вѣденскихъ часописяхъ, що не єсть свояком о. Тита Ковальского, посла соймового. Хиба за те о. Ковальскій не погнѣває ся....

— **Вѣсти о повѣняхъ** зъ рôжнихъ сторонъ Европы чимъ разъ бôльше наспѣвають. Въ Оснабрикъ вся нова часть мѣста пôдъ водою. До шпиталя вода такъ нагло наплыла, що слабыхъ на силу выдобуто. Фабрики не чинни, бо также пôдъ водою. Въ Дрезнѣ часть камѣнного бульвару вразъ зъ желѣзницею ôборвала ся, пôдмыта рѣкою.

— **Дики гуси** перелѣтають тыми днями, спостережено въ Варшавѣ. Той дуже рѣдкій поспѣхъ весняныхъ гостей, здає ся заповѣдати вчасну весну.

— **Еміґрація до Галичины.** „Одесскій Вѣстникъ“ доносить, що департаментъ цловый наказавъ одескому урядови мытовому конфискувати брошуру, въ котрôй якійсь авторъ заохочує людность переселюватись до Галичины.

— **Фальшиви грошѣ.** Въ Стрѣлискахъ новыхъ пôдчасъ ярмарку дня 19 м. м. льокай властителя дôбръ Саринка, хотѣвъ вымѣняти фальшивого паперового риньского, жиды однакъ спôзнавши, що риньскій сей пôдробленый, дали знати жандармеріи, котра ôдбула безпроволочно ревизію въ дому льокая въ Саринкахъ, и знайшла кôлькадесять по части вже выкôнченыхъ, по части попсованыхъ або нескôнченыхъ паперовыхъ риньскихъ, а также и машинку до робленя грошей. Льокай признавъ ся сейчасъ до вины. Вразъ зъ нимъ арештовано и управителя дôбръ Саринки и обохъ ôдставлено до повѣтового суду въ Бôбрцѣ. Фальшиви ти гульдены можна було легко спôзнати, бо не мали они на собѣ пôдписôвъ, яки выпечатани червонымъ друкомъ на риньскихъ паперовыхъ.

— **Умерла за житя.** Передъ кôлькома днями украла Теодора Краммель, гувернантка въ Журавицѣ у п. К. двѣ золоти бранзолєтки и утѣкла до Кракова. Зъ ôдси удала що ѣде до Вѣдня, а тайкомъ вернула до Кракова, де казала выпечати карты посмертни, котри мали повѣдомити знакомыхъ, що п. Краммель закôнчила у Вѣдни своє богобоязливе житье. И наколи щаслива померша була занята адресованьемъ власныхъ своихъ картъ посмертныхъ, надôйшла полиція и забрала и карты и п. Краммель зô собою до — Ивановои хаты. Звычайно по смерти судъ.

— **Князь Альбертъ,** мнимый престолонаслѣдникъ бельгійскій выѣжджає до полудневои Франціи. Станъ здоровля княжни Генрики полѣпшивъ ся дуже значно.

— **Осторожно.** Въ Краковѣ померла ôдъ зачадженя старушка Адольфина Арманьска. Въ хатѣ було крôмъ неи два коты, песъ и голубъ и все то знайдено рôвно безъ житя.

— **Авдієнцію** у св. Отця мавъ на днияхъ кревнякъ королевои англійской, князь Cambrigde. Цѣлею подорожи князя бувъ переглядъ войска, стоячого на островѣ Мальты; а до Риму вступивъ лишень для ôдвидженя Льва XIII. Св. Отецъ принявъ го дуже сердечно, а навѣть самъ обвидѣвъ го вразъ зъ офицерами, становлячими окруженье князя по своихъ апартаментахъ. Такъ князь, якъ и єго товаришѣ були восхищени добротою Льва XIII. Вечеромъ выразивъ ся князь передъ кôлькома особами, принадлежачими до высшихъ сферъ италійского правительства, що не могла Италія зробити бôльшого блуду, якъ позбавити папу принадлежного єму папского княжества.

ТЕЛЕҐРАМЫ.

Вѣдень 3 сѣчня. Цѣсарь принимавъ акредитованого для Вѣдня и Берлина посла хиньского Hungscuna.

Вѣдень, дня 3 лютого. Професоръ Кохъ въ переѣздѣ до Константинополя прибувъ до Вѣдня.

Вѣдень 3 сѣчня. Деяки дневники показують на министра Пражака, яко кандидата выборцѣвъ и стоваришенъ ческихъ въ другôмъ окрузѣ выборчôмъ Вѣдня на посла до Думы державнои. Пражакъ звернувъ ся зъ просьбою до властивого комитету выборчого, щобы ôдступивъ ôдъ его кандидатуры, зголошенои безъ єго вѣдомости.

Петербургъ 3 лютого. *Новое Время* пише, що причинъ уступленя Криспого можна шукати въ єго політицѣ заграничнôй.

Мадрить, 3 лютого. При выборахъ депутованыхъ до кортезôвъ выбрано въ столицѣ консерватистôвъ и двохъ либеральнихъ. Въ Гуеска выбрано Кастеляра. На провинціи ôднесла побѣду партя правительственна. Въ Барцельонѣ пôдчасъ выборôвъ пріишло до забуреня.

Берлинъ, 3 лютого. Пôдъ проводомъ графа Льерхенфельда зôстала вчера отворена нѣмецка рада рôльнича. Гайсенъ освѣдчивъ, що спримирени правительства не мають замѣру накладати шкôдливыхъ для рôльництва тягарôвъ, хотяй постановленя тыхъ правительствъ можуть пôдлягати впливомъ подиктованымъ интересами політики внутрѣшнои. Предсѣдателемъ выбрано Гамерштайна.

Поѣзды зелѣзничи.

После годинника львôвского. (Ôдъ 1 жовтня 1890).

До Львова приходятъ:	Поѣздъ поспѣшн. або кур.	Поѣздъ особовый	Поѣздъ особовый	Поѣздъ мѣшаный
Зъ Кракова	4·03	9·28	8·50	7·15
Зъ Пôдволочискъ	2·20	7·30		3·15
Зъ Пôдволочискъ на Пôдзамче	2·08	7·01		2·38
Зъ Сухи, Хирова, Стрыя, Гусятына и Станіслава		8·30		
Зъ Будапешту, Мункача, Лавочного, Стружа, Хирова, Стрыя, Гусятина и Станіслава		12·08		
Зъ Сучавы, Черновець, и Станіслава		6·53		
Зъ Букарешту, Яссъ, Черновець, Гусятина и Стан.		2·—		
Зъ Букарешту, Яссъ, Черновець, Гусятина и Стан.	8·—			
Зъ Белзця (Томашева)				5·41
Зъ Белзця (лишь у вторки и пятницѣ)				10·17
Зô Львова ôдходять:				
До Кракова	2·28	8·30	4·20	7·20
До Пôдволочискъ	4·11	9·50		10·35
До Пôдволочискъ на Пôдзамче	4·22	10·15		11·05
До Стрыя, Хирова, Стружа, Лавочного, Мункача, Будапешту, Станіслава и Гусятина		5·55		
До Стрыя, Хирова и Сухи		10·20		
До Стрыя, Хирова, Сухи, Лавочного, Мункача, Будапешту, Станіслава и Гусятина		8·45		
До Станіслава, Черновець, Яссъ, Букарешту и Гусятина	9·16			
До Станіслава, Черновець. Яссъ и Букарешту		4·30		
До Станіслава, Гусятина, Черновець и Сучавы		10·16		
До Белзця (Томашева)				8·03
„ лишь въ пятницѣ				2·29
„ лишь вô вторки				4·43

Примѣтка: Годины пôдчеркнени лінійкою означаютъ часъ ночный ôдъ год. 6 вечеръ до год. 5 мін. 59 рано

Одвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

ИНСЕРАТЫ до „Народнои Часописи“ просимо пересылати до конторы пана **ЛЬЕОПОЛЬДА ЛИТЫНЬСКОГО** у Львовѣ, ул. Валова ч. 14. Цѣна стиха въ одноразовôмъ инсератѣ стоить 7 кр., при бôльше разовôмъ помѣщеню 6 кр. ôдъ стиха петитового. Пп. Купцѣ и Промышленники, котрî частѣйше будуть свои оповѣщеня умѣщати, одержують ôдповѣдный рабатъ.

АПТЕКА ПÔДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручає:

Знаменитй средства до консерованя зубôвъ и яселъ и удержаня ямы губнои въ цѣлковитôй чистотѣ, именно: **Порошокъ до зубôвъ** сациліновый и зъ руты надає зубамъ снѣжну бѣлôсть и не ушкоджуючи цѣлкомъ шклива хоронить ихъ передъ спорохнѣлостію.— Цѣна шкатулки 25 и 35 кр.

Вода анатеринова, настôй на зѣляхъ антисептичныхъ, а также и **вода салицинова,** котрои пару капель розпущенныхъ въ шклянцѣ воды, по выполоканю губы усуває зъ неи непріятный смакъ, а також забеспечує ясла передъ всѣми **слабостями.**

Полотна льняни Корчиньскй
и инни выробы
найтервальши и найдешевшй.
Пробки franco.
Вл. Ґонетъ,
въ Корчинѣ коло Кросна.

Найдешевшою
и найздоровшою кормою єсть
Макаронъ италійскій
выробляный въ найлучшôмъ родѣ
въ фабрицѣ макарону
М. Грибиньскои и Сп.
у Львовѣ, улиця Пекарска, ч. 13.
При замовленяхъ додає фабрика 1 еґземпларь брошурки, мѣстячои въ собѣ „Зôбранье 50-ать практичнихъ приписôвъ“ до робленя розличныхъ потравъ зъ макарону

ГАЛИЦИЙСКІЙ

БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

почавши ôдъ 1 лютого 1890 поручає

4% АСИГНАТЫ КАСОВИ

зъ 30 дневымъ выповѣдженьемъ

$3\frac{1}{2}\%$ АСИГНАТЫ КАСОВИ

зъ 8 дневымъ выповѣдженьемъ всѣже знаходячй ся въ обѣвѣ

$4\frac{1}{2}\%$ АСИГНАТЫ КАСОВЙ

зъ 90 дневымъ выповѣдженьемъ, будуть опроцентованй почавши ôдъ дня 1 мая 1890 по 4% въ дневнымъ терминомъ выповѣдженя.

Львôвъ, дня 31 сѣчня 1890. **Дирекція.**

Кефиръ.

Зъ кавказкихъ грибкôвъ незрôвнане средство диететичне, виробляє фабрыка выробôвъ гиґієнично - диететичныхъ **Льеопольда Литиньского** у Львовѣ и высылає щоденно свѣжій, на провинцію въ певныхъ означеныхъ ôдступахъ часу, числячи якъ найтаньше за опакованьє.

Кефиръ єсть найлѣпшимъ зъ истнуючыхъ средствъ ôдживчыхъ, а въ недугахъ жолудка найрадикальнѣйшимъ лѣкомъ. Цѣна фляшки 15 к., зъ фляшкою 25 кр.

Адреса: Фабрика **Льеопольда Литыньского,** Пекарска 21, або контора Л. Литыньского при ул. Валовôй, ч. 14.

Хусточки до носа чисто нитяни, тузинъ 2 зр. и высше поручає: „**Перша краєва фабрика ткацка,** Львôвъ ул. Академицка ч. 2, **Краковъ,** ул. Славковска ч. 1, **Тернопôль,** ул. Ґимназіальна ч. 30.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. гал. акц,

БАНКУ ГИПОТЕЧНОГО

купує и спродає

всякй ефекта и монеты

по курсѣ денномъ найдокладнѣйшомъ, не числячи жадиои провизіи.

Яко добру и певну льокацію поручає:

$4\frac{1}{2}\%$ листы гипотечнй.	4% пожичку пропинацйну галицку.
5% листы гипотечнй преміованй.	5% „ „ буковиньску.
5% листы гипотечнй безъ преміи.	$4\frac{1}{2}\%$ пожичку угорскои желѣзнои дороги державнои.
$4\frac{1}{2}\%$ листы Тов. кредитового земс.	$4\frac{1}{10}\%$ пожичку пропинацйну угорску.
$4\frac{1}{2}\%$ листы Банку краєвого.	
$4\frac{1}{2}\%$ пожичку краєву галицку.	

4% угорскй Облигаціи индемнизацйнй,

котрй то паперѣ контора вымѣны Банку гипотечного всегда купує и продає **по цѣнахъ найкорыстнѣйшихъ.**

Увага: Канторъ вымѣны Банку гипотечного прíймає ôдъ Вп. купуючихъ всякй **выльосованй, а вже платнй мѣстцевй** паперѣ цыннй, якъ также **купоны за готôвку, безъ всѣлякои провизіи, а противно замѣсцевй,** лишень за ôдтрученьемъ коштôвъ.

До ефектôвъ, у котрыхъ вычерпали ся купоны, доставляє новыхъ аркушѣвъ купоновыхъ, за зворотомъ коштôвъ, котрй самъ поноситъ.

найлѣпшій, бо власного выробу

Буліонъ

заряду **Двора Лапшинъ**

п. Бережаны: кильо

№ 00 зъ труфлями 7 зр. 50 к.
„ I доскональй 6 „ 50 „
„ II знаменитый 5 „ 50 „

Буліонъ сей, узнаный найбôльшими повагами лѣкарскими за найлѣпшій, заступає и перевысшає всякй мясний екстракты заграничнй.

Въ торговляхъ лишень въ формахъ **пôдковы зъ крестомъ** спродають сей буліонъ

Змѣна льокалю.

Першои Галицкои Торговлѣ обувя ІОАНА ХИРОВИЧА зъ улицѣ Коперника и въ улицѣ Льва Сапѣги ч. 65 на уличю Валову ч. 5. Всякй замовленя выконують ся въ якъ найкоротшôмъ часѣ. Замовленя зъ провинціи высылают ся ôдворотною почтою. Цѣнники на жаданье франко. Дякуючи Вп. Публицѣ за дотеперѣшнй взгляды, поручаю ся ласкавôй памяти Вп. Публицѣ **Іоанъ Хировичъ** властитель торговлѣ обувя у Львовѣ ул. Валова ч. 5.

Торфъ прасованый

въ полѣнахъ.

Найтаньшій опалъ за 7 зл. 56 кр. за 20 сотнарôвъ зъ доставою до дому въ простъ зъ Дублянъ, фѣра мѣстить 40 мѣшкôвъ

Замовленя прíймає гандель **Іоана Важного,** Чарнецкого, ч. 2.

Увага. Поневаже великій наплывъ замовлень, прошу вчасно замавляти.

Іоанъ Важный

поручає свою богато заосмотрену торговлю **гербаты россійскои „Попова“** и товарôвъ корѣнныхъ, неменше **вина, водъ минеральныхъ, масла десерового** и т. д. Специяльно уряджена **комната до снѣдань,** где для выгоды Вп. Публики можна дôстати горячй стравы.

На складѣ удержує также дерево опалове и углье.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЪ

аптикаръ у Львовѣ улиця Жолкôвска (коло заставы),

поручає знанй зъ доброты своеи и письмами узнаня надгородженй средства курацйнй, а перше всего:

СИРОПЪ КОКЛЮШЕВЫЙ

цѣна фляшки разомъ зъ способомъ ужитя 40 кр.

Подяка. Вп. Брониславъ Виткевичъ, аптикарь въ мѣсци. Честный Пане!

Кôлька тыжнѣвъ треваючій коклюшь, вычерпавъ вже бувъ всѣ силы трилѣтнои моеи дитины. Я робивъ все, що менѣ раджено—но все на дармо. Напады кашлю були такъ частй и такъ сильнй, що встрясали цѣлымъ организмомъ бѣднои дитины и спонукували чувати при ней якъ день, такъ нôчь. По каждômъ такômъ атаку наступало довге ôдхлюванье флеґмы, страшне для дивлячихъ ся на муки слабои дитины.

Въ анонсахъ „Литыньского Календарь Здоровля“ вычитавъ я о сиропѣ коклюшевôмъ и уживъ средства того, котре вже по кôлькаразовôмъ ужитю зменшило напады кашлю, а флеґма зъ легкостію ôддѣляти ся стала. По ужитю двохъ фляшочокъ навѣть и слѣды коклюша уступили. На пôднесенье заслугує також тое, що дитина охотно дуже заживала тое средство задля приемного смаку тогожъ.

Прошу приняти горячу подяку ôдъ ôтця, котрому уздоровили Вы дитину а заразомъ прошу тую подяку розпространити на корысть терпячои людскости. Зôстаю зъ вдячностію и поважаньемъ Юлій Крейссъ ц. к. надпоручникъ и офицеръ економичный въ шпиталю гарнизоновôмъ у Львовѣ. Львôвъ, 1 Марця 1890.

Груднй зѣля Д-ра Зебургера

противъ кашлю, душности, нежиту и т. п.

Цѣна фляшки 20 кр.

Зъ друкарнѣ К. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.